

РЕШЕНИЕ

№ 40710

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10395** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на началник група „ОПП“ при Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 2671/15.07.2025 г. на СРС, по анд. № 16103/2022 г., по описа на СРС, НО, 18 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП – 22-4332-014889/08.08.2022 г., издадено от началник група „ОПП“ СДВР, с което на Ц. Д. Д. за нарушение на чл. 102, ал.1, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 177, ал. 1, т.3, Б.А от ЗДвП.

В жалбата се съдържат оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на решението на СРС, поради което се иска неговата отмяна. Посочва, че нарушението е описано ясно и точно, както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП като са посочени всички елементи от състава на нарушението, поради което изводите на съда в обратна посока не отговарят на обективната истина. Сочи, че СРС се е фокусирал единствено едностранчиво върху доказателствата, като е пренебрегнал други релевантни доказателствени източници, които имат пряко значение за установяване на фактите по спора и предмета на доказване. Визира се, че лицето Ц. Д. е собственик на МПС и като такъв е предоставил управлението му на неправопособен водач, чрез предоставяне лично на ключовете на автомобила му, като акцентира върху обстоятелството, че двамата са живели във фактическо съжителство, както и че лицето-

неправоспособен водач е управлявало МПС-а без да е правоспособно и в други случаи. Във връзка с посоченото, счита че НП е правилно, обосновано и законосъобразно, поради което следва да се отмени решението на СРС и да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По делото е постъпило становище от ответника, в което е посочено, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и не са налице твърдяните от касатора основания за отмяна.

В съдебно заседание касаторът, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат К., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, поддържа отговора на касационната жалба от 03.10.2025 г. Счита за безспорно доказано, че описаното деяние не съставлява нарушение, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, при постановяване на АУАН и НП. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съобразно представен списък на разноските (л.21).

СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение СРС правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Посочил е, че на 25.06.2022 г., около 01:30 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]лицето Ц. Д. Д. като собственик на МПС „Хюндай И 10“, с рег. [рег.номер на МПС] е предоставил управлението на последния л.а. на лицето В. М. Б., което е било правоспособен водач. Било прието, че е извършено нарушение на чл. 102,ал.1,т.1 от ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че не е осъществен състава на твърдяното в НП нарушение, поради което е отменил същото.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на въззивния съд, че, за да е осъществен състава на твърдяното в АУАН и НП нарушение, то от субективна страна следва деянието да е извършено виновно. Съгласно чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. За да е налице административно нарушение е необходимо неговото съдържание да обхваща, както елементите, които се отнасят до обективната му страна, така и онези, които засягат субективната страна на извършеното деяние. Липсата на който и да е от елементите, влизащи в състава на административното нарушение независимо от това дали е свързано с обективната или субективната страна води след себе си като последица невъзможността да се търси административнонаказателна отговорност. При провеждане на административнонаказателното производство АНО е задължен да изясни фактите и обстоятелствата по случая и въз основа на тях да направи обосновани изводи - налице ли е

осъществен състав на нарушение или не, кой е деецът, както и дали деянието е осъществено от субективна страна. Чл. 7 уточнява кога деянието се счита за извършено виновно, а именно: когато е умишлено или непредпазливо. ЗАНН уточнява, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон (ЗАНН) не се предвижда друго. Нарушението, при формата на изпълнително деяние "предоставяне", както е посочил актосъставителят и наказващият орган в описателната фактологична част съответно на АУАН и НП, се осъществява при форма на вина само с пряк умисъл. За да е налице такъв, следва в интелектуалния момент на психичното отношение на дееца да съществуват у него представи, за възможния резултат от деянието и за причинната връзка между тях - че дава превозното средство на някого, че това друго лице е неспособно и ще го управлява. Волевият момент се изразява в отразяване отношението на дееца от гледна точка на целта, която той си поставя - това, че предоставя МПС на неспособен и иска той да го управлява. В процесния случай не са налице тези основни елементи от психичното отношение на дееца към деянието (нарушението). Не се установи жалбоподателят да е имал предварителни знания, че лицето В. Б. ще вземе резервния ключ. Не се споделя твърдението в касационната жалба, че след като е живял във фактическо съжителство с Б., Д. е знаел, че предоставя ключовете си на неспособен водач. Видно от представеното възражение срещу АУАН е, че лицето Д. ясно е заявил, че не е във фактическо съжителство с В. Б. още от края на месец януари 2022 г., а нарушението е извършено на 25.06.2022 г., т.е. почти 5 месеца след като са се разделили окончателно. Обяснил е, че най-вероятно е използвала втория ключ от автомобила, който е взела докато са били във фактическо съжителство. Съдът дава вяра на изложеното от свидетеля Д., тъй като е житейски логично след като са живели заедно да знае къде стои резервния ключ, както и да е запозната с факта, че документите на автомобила се намират в „жабката му“. На следващо място настоящия състав, счита че лицето В. Б. е изградила своя защитна теза, за да не бъде обвинена в кражба на процесния автомобил. Това твърдение се подкрепя от проведения по делото пред СРС разпит, в който последната твърди, че „ако е била открадната колата, Ц. да е пуснал жалба“. От проведения разпит се установяват и противоречия в показанията ѝ. На поставен въпрос дали е разполагала с ключове е отговорила „Да, Ц. беше дал да ги прибера“. На следващия ѝ поставен въпрос дали и се е случвало да използва ключ, който и е даден от Д., заявява, че „Не, нямам книжка“. Едва след предявяване на АУАН се сеща, че лицето Д. и е дал лично ключа. Посочила е, че е притежавала автомобил с марка „М.“ до 09.02.2022 г. или 10.02.2022 г. Във връзка с изложеното и съобразявайки целият събран по делото доказателствен материал се установява, че деянието не е извършено умишлено, в резултат на което следва да се приеме, че липсва субективният елемент на визириания състав. Т.е. на плоскостта на конкретния казус не може да се приеме за доказан умисъла при извършване на нарушението, а оттам и неговата съставомерност, следователно и НП се явява неправилно издадено, в нарушение на закона и при неправилното му приложение, съответно и неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на Д..

По разноските:

С оглед изхода на делото право на присъждане на разноси има ответника. Последният е претендирал такива за адвокатски хонорар в размер на 500 лв., за осъществено процесуално представителство пред АССГ, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие № 168471 от 07.11.2025 г. (платено в брой л. 20 от делото). Не се споделя възражението на касатора за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар е

неоснователно, предвид уговарянето му в нормативно установения малко над минималния размер - чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, , тъй като те са съответни на водения пред касационната инстанция правен спор като правни и фактически белези.

По така изложените съображения решението на СРС се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2671/15.07.2025 г. на СРС, по анд. № 16103/2022 г., по описа на СРС, НО, 18 с-в.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Ц. Д. Д. адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.